

L'Esquerra i els Delegats i Junes Delegades a Comarques

A partir del 19 de juliol del 1936 els diversos departaments de la Generalitat han anat delegant les seves funcions en delegacions i Junes Delegades que s'han creat a comarques. Entre les noves delegacions creades recordem les d'Economia, Transports (a pesar de dependre la Direcció General de Transports del Departament d'Economia), Proveïments, Cooperació Agrícola, entre altres. Aquesta floridà de delegacions directes dels Departaments de la Generalitat ha produït una fonda pertorbació a comarques, unes vegades per la política partidista i proselitista desenrotllada, altres per la improvisació d'aquests nous organismes que desconeixent en absolut l'esfera de la seva competència han enviat funcions alienes, i en fi la manca absoluta de motiu suficient per a la seva creació ha ocasionat, en el seu afany de cercar-se treball, conflictes a tort i dret.

Una altra de les conseqüències, i no pas la més petita, ha estat la de forjar en gran nombre buròcrates, escullits entre les més divergents professions, i que costarà déu i ajuda assimilar. I no obstant el Govern de la Generalitat tenia al seu abast els òrgans legítims per a delegar les seves funcions executives: i eren aquells organismes creats amb anterioritat al 19 de juliol i que la pràctica havia demostrat que servien per a la comesa que se'ls hi havia assignat, concretament les Comissaries Delegades de la Generalitat i els Ajuntaments. Les Comissaries Delegades de la Generalitat eren i continuen essent una extensió del Govern de la Generalitat, de tot el Govern, i per tant tenen la delegació dels diversos departaments, dels quals en són els executors. El Govern de la Generalitat té una línia d'acció conjunta derivada de la coordinació de tots els seus departaments. En bona lògica política cap d'aquests departaments no pot actuar deslligat dels altres sinó que s'ha d'atendre a les normes prèvies fixades pel Govern. Una actuació independent, sense nexa ni relació seria d'efectes gravíssims i gairebé sempre perjudicials. I no obstant aquest principi de govern indiscutible i elemental ha estat desconeixut per aquests departaments amb la creació de les seves delegacions directes a comarques, per quan si en veritat es vol fer eficients les disposicions de Govern, s'ha d'unificar a comarques els òrgans encarregats d'aplicar-les. Llavors existirà una veritable coordinació entre els diversos serveis, que acabarà amb aquest estat caòtic existent fins ara.

A més hi ha altres funcions que a virtut de la Llei Municipal la seva execució s'ha de delegar als Ajuntaments. Naturalment se'n obviarà que no tots els Ajuntaments poden ésser de la confiança absoluta dels governants. Però llavors la pròpia llei fixa els recursos a l'abast del Govern per tal que aquest pugui fer complir l'ordenat. I per altra banda es dona més autoritat als organismes municipals que per diverses raons a partir de la revolució l'ha vista disminuïda.

Per això era interessant que el Ple de la Federació d'Esquerra Republicana de les comarques tarragonines s'ocupés d'aquesta qüestió que era una de les més actuals i candents, per quan eren la causa de molts dels conflictes i pertorbacions a què la reraguarda innecesàriament se la subjecta. I com no podia ésser altrament, després de les intervencionsafortunades que tingueren en el debat destacades personalitats del partit, entre les quals plau-nos destacar les de Nogué i Biset i Lluís Mestres, s'aprova per unanimitat la següent proposició que condensa la posició de la Federació:

Després de les converses de Londres

Hom parla d'una companyia internacional per a explotar les riqueses africanes

Londres. — Chautemps i Delbos arribaren, romangueren i sortiren Londres molt preocupats, mantenint en tot moment una gran discreció. Potser uns ministres francesos no havien tingut mai tanta responsabilitat, el que es diu la sort de la nació a les seves mans. No cal dir que a Londres trobaren un ambient amable, amistós aduic, malgrat els l'ords nazis que han preparat el viatge de lord Halifax a Berlín.

Però aquest sentiment de responsabilitat ha d'haver-lo augmentat encara més després d'haver sentit les declaracions de lord Halifax. Perquè sembla que ja no hi ha secrets sobre aquest viatge a Berlín del cap de l'Església anglicana i canceller de la Universitat d'Oxford. Lord Halifax hagué de sentir de llavis del fùhrer Hitler uns projectes fantàstics que havien de semblar al flemàtic lord més un conte de fades que no pas un projecte polític. Què demana el Tercer Reich? Podem dir que els ministres francesos quedaren igualment estupefactes, aduic amb tota la bona voluntat del món i tenint en compte la fantasia dels nazis. Les exigències colonials, com hem dit, els foren revelades en una llarga i objectiva declaració feta per lord Halifax. Hitler insistí sobre el "dret alemany" a posseir colònies. No es tracta, doncs, d'arribar a un acord polític general" a Europa, a base d'incloure en el capítol de reivindicacions les colònies, sinó del "dret" d'Alemanya. Cal fixar-se bé en aquest punt perquè jugarà un gran paper en les pròximes negociacions, si n'hi ha. Hitler demanà no un "cert territori", sinó vastos territoris. Alemanya no vol els que tenia abans, ara sota el mandat d'algunes potències. Els ministres francesos partiren convençuts que els ulls alemanys es fixen atentament cap a les possibilitats que té el Congo belga i Angola portuguesa.

Però hi ha altres versions. El "Daily Mail" — periòdic del lord feixista — afirma que "Hitler demana el retorn del Togo i Camerun francesos". Suggestiu igualment — continua dient el periòdic — la creació d'un nou territori sota mandat en el Congo belga, o almenys en la part més considerable al sud

Que les funcions executives del Govern de la Generalitat únicament han de delegar-se en els organismes oficials i tradicionals, ja existents abans del 19 de juliol, tals com les Comissaries Delegades del Govern de la Generalitat i els Ajuntaments (portant a la pràctica pel que respecta a aquests últims la Llei Municipal), per quan l'experiència ha palesat a bastament que les Delegacions i Junes delegades dels diversos departaments a comarques han estat un factor francament pertorbador i inoperant, envaint aduic funcions no atribuïdes a les mateixes, i la major utilitat de les quals ha estat incrementar l'exèrcit de buròcrates improvisats i gairebé sempre incompetents.

L'Esquerra novament enfocava el problema amb tota la seva cruïda i amb tota valentia, dient al pa, pa i al vi, i s'oposava a la subsistència d'aquests nous organismes creats tant sols per a aixoplugar la clientela política i donar-li un càrrec retribuït. Començà un, el seguí un altre i tant perniciosos uns com els altres.

No és hora d'improvisacions més o menys reeixides. És hora de responsabilitat. I aquesta ens exigeix suprimir tot el superflu i inoperant, dedicant-nos exclusivament a construir sobre bases sòlides i fermes.

del Congo i a la colònia portuguesa d'Angola. Reivindica el control d'aquest mandat per al Tercer Reich, a condició que sigui creada una companyia amb carta on siguin reconeguts els interessos d'Alemanya, Bèlgica i Portugal. Alemanya exigiria la majoria d'accions La finalitat d'aquesta companyia seria l'exploració d'aquest nou territori sota el mandat per compte dels tres Estats."

Fins ací el "Daily Mail". Per a acabar direm que ha estat encarregat el senyor Delbos d'anar a l'Europa central i balcànica a prodigar consols.

S'HA REUNIT EL GOVERN BRITANIC

Londres. — El gabonet celebrà aquest mati la seva reunió setmanal. Es creu saber que Chamberlain i Eden posaren als seus col·legues al corrent de les converses celebrades amb els ministres francesos.

A LONDRES DUBTEN...

Londres. — A Londres han causat veritable impressió les notícies publicades en alguns periòdics del mati ("Daily Telegraph" i "Daily Mail"), sobre la idea anunciada a Berlín no solament de recuperar Togo i Kamerun, sinó també de rebre la majoria d'accions d'una companyia en carta general que administraria en règim de mandat una gran part del Congo belga i Angola portuguesa. Als cercles oficials refusen confirmar o desmentir aquesta notícia, però sembla dubtós que, donades les disposicions del Govern anglès, aquesta suggestió pugui ésser acceptada en el cas que fos exposada.

RESERVA A ROMA

Roma. — Els periòdics es limiten a inserir sense comentaris el comunicat publicat en acabar les entrevistes franco-britàniques, així com les informacions d'inspiració oficiosa.

Diversos periòdics creuen que el projecte de pacte occidental fou escudat aduic tenint en compte que el comunicat no se'n parli i es fan ressò del rumor segons el qual igualment s'hauria previst el reconeixement de la conquesta italiana a Africa.

Altres periòdics posen de relleu la "indiferència" dels cercles alemanys i la desconfiança davant les temptatives de tornar a les fórmules d'acords col·lectius. Es considera que a Alemanya les entrevistes de Londres n'enen lleu ni a pessimisme ni a optimisme.

COM ES PREPARA EL VIATGE DE LORD HALIFAX A BERLÍN

Sobre la figura de lord Halifax s'ha escrit — i fantasiejat — molt. L'home més lluny de les vanitats de la premsa s'ha hagut de sotmetre a la tortura dels comentaris diaris. Lord Halifax s'ho ha agafat amb filosofia perquè sembla que l'home, convençut del rol que juga, no s'atura davant de certes dificultats. Un dia o altre el seu nom, la seva posició, les seves inclinacions el portaran al "Foreign Office", si els conservadors continuen governant Anglaterra. Mestrestant ell va fent...

En realitat, lord Halifax s'ha emportat tota la fama d'un cop salvament preparat, un cop destinat, en l'ànim dels que el realitzaren, a imprimir un canvi de rumb a la política britànica. En aquest intervingueren personatges diversos, per llur significació i ideologia.

Fem història. Evoquem el fracàs del pla Laval-Hoare i l'apoteosi de raister Eden. Anglaterra volia salvar una mica el Negus i el millenari imperi etiòpic, cinvent com estava que les forces dels "ras" no eturarien l'empenta de les legions

Sense capacitat i competència l'home de més bona voluntat fracassa.

feixistes. Però l'Anglaterra puritana s'interposà en el camí de sir Samuel Hoare, l'hereu d'una casa de banca de Londres Street, i sir Samuel hagué d'abandonar el Ministeri d'Afers Estrangers, després d'un discurs sensacional als Comuns i possiblement després d'haver preparat els patins per a anar-se'n a Suïssa, lloc adequat per a esmerçar-se en el seu joc favorit de dibuixar arabescos amb els patins.

Anglaterra es presentava com a campiona de la seguretat col·lectiva, de la Societat de Nacions i de les sancions econòmiques. Mister Eden es venjava de l'afront que li féu Mussolini, quan en rebre'l, féu uns mesos, el tracta, segons males llegendes, com un infant de casa bona posat a fer de diplomàtic. Però el fracàs de les sancions, de l'esquadrà immobilitzada a la Mediterrània i tota l'evolució osterior de la diplomàcia britànica desplegaron profundament els "die-hards", els conservadors intransigents que miraven aquella situació amb una nica d'angúnia.

Després vingué la ratificació del pacte franco-soviètic; l'acostament franco-anglès, sota Léon Blum, l'exacerbació del malestar europeu amb el conflicte espanyol i les seves enormes repercussions. En l'ànim dels "die-hards" augmentava cada dia el convenciment que amb un acostament amb Alemanya es resoldria la situació europea, puix que s'anul·laria l'eix Roma-Berlín i s'obligaria França a deslligar-se dels excessus — als ulls dels "die-hards" — compromisos contrets a Europa Central.

I començà el complot. No és d'ahir ni d'abans d'ahir, que va començar. Fa més de divuit mesos que Cliveden, deliciosa propietat dels Astor, ve essent el centre on s'anava teixint, a poc a poc, el complot, amb tots els detalls. De tant en tant, von Ribbentrop donava indicacions precises; altres lord Lotheran, invitat per Hitler, el visitava a Berchtesgaden.

A Cliveden s'hi trobaren lord i lady Astor, els inquietis aristòcrates. Lord Lotheran, un dia secretari de Lloyd George i avui transformat en un conservador acabat, també era de la colla, a la qual aportava els seus coneixements i la seva experiència. No cal dir que formaven part també de la reunió els lords Halifax i Londonderry. Aquest, junt amb lord Lotheran i el general Goering, varen ésser els que prepararen el viatge per allà el mes d'octubre.

Com a portantveu de qualitat temen el redactor en cap del "The Times", Geoffrey Dawson, i a través del gran òrgan de la City s'anà fent campanya perquè es realitzés. El senyor Eden fou invitat un dia a Cliveden i sembla que, a més a més d'astorat, sortí literalment esgarriat de les intencions dels seus correligionaris. Aprofitant l'absència d'Eden a la Conferència del Pacífic, el ministre de Sanitat, Kingsley Wood, un altre conjurat de Cliveden, va presentar el projecte de viatge de Halifax a Berlín, i Chamberlain el va aprovar. Assabentat Eden del que havia passat, va presentar la dimissió, i fins i tot els diaris de Nova York varen publicar la notícia, posteriorment desmentida.

Heus ací els orígens d'aquest famós viatge de lord Halifax que marca un dels tombants més importants de la política europea després de la Gran guerra.

A. P.

Aquest número ha passat per la censura

Realitats

Un homenatge oblidat

En plena eufòria d'homenatges ens escau recordar-ne un d'oblidat: Catalunya.

Som contraris en absolut de rendir homenatges que distreguin per un sol moment la tasca que hom realitza en aquests moments tan prenyats de preocupacions. Les nostres activitats no permeten, en aquests moments, de perdre temps amb futeses convencionals, encara que siguin merescudes.

Però amb tot, si un homenatge cal, aquest se'l té ben guanyat el poble català.

Irún, Màlaga, Bilbao, Santander, Gijón, i alguna altra població, han sofert un martiri immens en ésser ocupades per l'exèrcit internacional feixista, els sacrificis, els atropells, les vexacions sofertes pels ciutadans d'aquestes poblacions és quelcom indescriptible, quelcom impossible de qualificar, han sofert fam, sed, inclemències del temps i, per si això fos poc, s'han vist obligats a evacuar els seus pobles sota una pluja de metralla de l'aviació alemanya i italiana, o bé han estat perseguits per moros i legionaris, portats a Espanya pel "generalissimo" per assassinar espanyols, deshonrar espanyoles i robar les nostres matèries i els nostres tresors nacionals.

Quanta abnegació! Quantes víctimes! Quanta desolació! Pels pobles i camps, robats per uns exèrcits invasors que tenen a sou uns generals traidors a la seva pàtria.

L'ambició, la vanitat, l'orgull d'aquests generals està costant a l'Espanya autèntica, l'Espanya lliberal, l'Espanya republicana, rius de sang que quedaran esculpts al rostres dels traidors i de la seva descendència, com estigma dels crims comesos contra un poble que, per si sol, es bastava per a redimir-se sense necessitat de Jodes que el venguessin a italians i alemanys, ni especuladors que el robessin com el més vulgar dels lladres i assassins. Però mentre els nostres germans d'aquests pobles sofrien un sens fi de brutalitats, es remorejava que la culpa del poc ajut era de Catalunya que es mostrava indiferent. Quin equivoc! Catalunya ha viscut, i viu encara, de cara a la guerra i a la revolució, donant tot quant tenia sense reserva ni condició; Catalunya, mantenint la seva tradició d'ésser un dels pobles més avançats d'Espanya, vencé el feixisme en poques hores, i organitzà tot seguit columnes de milicians per deslliurar Aragó.

Per les característiques especials en què es troba situada, per la seva indústria i la seva situació geogràfica, Catalunya organitzà i propulsà immediatament la indústria de guerra, indústria que avui dóna un màxim de rendiment.

A més, Catalunya té amorosament recollits actualment més de tres milions de refugiats, de poblacions que han estat evacuades, i partim el nostre pa i la nostra llar amb els dissortats companys alimants de la llibertat i, per tant, enemics del feixisme.

Però el sacrifici de Catalunya encara arriba a més, organitzà l'exèrcit popular primer, i després, d'acord amb el Govern de la República, unificà l'exèrcit ordenant la presentació de totes les lleves, donant un percentatge d'un 85 per cent de presentats, els quals es troben ara complint amb el seu deure en els fronts, amb un total de més de tres-cents mil catalans.

No prou satisfeta Catalunya, organitzà continuament subscripcions, rifes benèfiques, festivals, concursos, aportacions, exposicions, etc., etc., que es veuen ràpidament cobertes, per tal d'ajudar la guerra.

Finalment Catalunya acolleix fraternalment el Govern de la República, i sense reserves ni vacil·lacions ofereix a tant digníssims representants la seva casa.

(Passa a la segona pàgina)

Juan Dalmau Fortuny

Falleció el día 29 de Noviembre último en Barcelona
a los 81 años de edad

(E. P. D.)

Su desconsolada esposa, hermanos, sobrinos y demás familia y la Razón Social «DALMAU HERMANOS Y C.^a», al participar a sus amigos y conocidos tan sensible pérdida, les suplican le tributen un sentido recuerdo.

Un homenatge oblidat

(Ve de la primera pàgina)

Més sacrificis encara? Catalunya, i amb ella el seu Honorable President, Lluís Companys al davant, treballa de cara a la guerra sense condicions ni titubeigs donant homes, diners, materials, etcètera, per a poder vèncer ràpidament el feixisme.

Però, no vivim els catalans la guerra sols d'una forma platònica, ajudant, sinó que la vivim també pràcticament; els avions i vaixells feixistes bombardegen sense objectiu militar els pobles i vil·les de Catalunya, i aquests són tan seguits que Tarragona sola n'ha sofert ja vint-i-quatre, amb un total de més de dues-centes víctimes, després hi ha els bombardeigs de Barcelona, Lleida i pobles de la Costa Brava.

Què cal fer més, companys, per guanyar-se un homenatge? La història dirà al seu temps quin fou el sacrifici del poble català, i dirà més encara, dirà amb seguretat que sense l'esforç i el sacrifici de Catalunya, no hauria estat possible vèncer finalment el feixisme internacional.

Per això recordem l'oblit sofert pels organitzadors d'homenatges, ho recordem perquè és just, però, no el demanem! perquè creiem que és inoportú; serà exigint, un cop acabada la guerra amb la nostra victòria i la de la nostra causa, segurs de que aleshores l'homenatge serà considerat com el premi a la gesta d'un poble que tot ho sacrificà per a servir els anhels justos i humans del poble republicà que un dia sabé vèncer als representants de l'opressió i el feixisme per a poder gaudir per sempre més d'un món més just, més lliure i més equitatiu, que el viscut d'ençà que el comandament del nostre poble fou arrabassat de les mans de la religió, del capital i de la casta militar d'incubadora reial i primerista.

Catalunya té ben guanyat el seu homenatge, ara sols manca que els mlops se n'enterin i callin, que ja és molt demanar, i... si pot ésser, que treballin, abundant tant com abunda el "desocupado" del treball per a "cuidar-se de la organizació de la colectivización o del comité".

J. RODRIGUEZ PAPASSEIT.

NOTES INFORMATIVES

AJUNTAMENT DE TARRAGONA. — TARGES DE RACIONAMENT

Es fa públic per a general coneixement que degut principalment al retràs en què la majoria de ciutadans han presentat les fulles declaratòries corresponents, el divendres dia 3 del corrent, es facilitarà e. pa a les expenedurries de costum en la forma següent:

Primer. Els districtes primer, tercer i quart s'aprovisionaran de pa mitjançant la presentació de la tarja del mes de desembre.

Segons. Els districtes segon, cinquè i sisè s'abastiran d'aquest producte mitjançant la presentació de les targes del mes de novembre, habilitades exclusivament per aquest objecte.

El dissabte es procedirà a l'expedició de les targes dels districtes segon, cinquè i sisè.

Tarragona, 2 de desembre del 1937. — El conseller regidor de Governació, D. Valle.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer

Durruti (Unió), 2, pral. —

Telèfon 1789

VISITA DE 10 A 12

NOTA DE LA COMANDANCIA MILITAR

A les 945 hores del dia d'avui, dos hidroscopios que venien de la part de Barcelona han bombardejat els pobles de Calafell i Sant Vicenç dels Calders, causant danys materials i algun ferit.

L'aviació lleial ha sortit en persecució dels avions agressors, fent-los fugir.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyors

Baixada de Misericòrdia, 16

BAIXA

Ha mort un soldat.

Ha mort content, assajant un cant tot guerrer i violent, que té mots de tempestat, l'harmonia dels canons quan aterren els poblats i l'alta, crua estridència del venjatiu lliberat. Ha mort quan el Sol doblava sa testa amb orgull humà. Maleit Sol!

¿I no et detures daavant l'heroic soldat que dona sang a la terra, i mor la terra cantant? Ha mort un soldat.

Ha mort. I el Regiment ha plorat. Els fusells s'han estremit i han fet foc sobreexcitats.

CARLES SALVADOR

GENERALITAT DE CATALUNYA. — CEDULES PERSONALS

Es fa públic per a general coneixement que ha començat el cobrament voluntari per l'adquisició de cèdules personals d'aquest any a aquesta capital, el període del qual finalitzarà el dia 10 del proper mes de gener.

Tarragona, primer de desembre del 1937. — El recaptador.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =
CAMISER

SOCORS ROIG DE CATALUNYA (S. R. I.) — SERVEI DE PAQUETS ALS FRONTS

El Comitè Local avisa als familiars dels combatents que lluiten als fronts del Centre, que el proper dia 9 dels corrents sortirà un camió destinat a Madrid amb paquets.

L'admissió de paquets quedarà tancada el dia 7 dels corrents.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

DELEGACIÓ D'HISENDA. —

AVIS MOLT IMPORTANT ALS CONTRIBUENTS DE L'ESTAT

Els contribuents a l'Hisenda de l'Estat, que tinguin deutes pendents de pagament pels diferents conceptes, tindran temps per a cancel·lar-los fins el dia 10 de l'actual mes de desembre. Passat aquest dia es procedirà sense nou avís, a impondre als deutors un recàrrec equivalent a l'import del deute principal i a l'incautació dels seus béns, indústries, comerços o bé els ingressos professionals, en el terme i condicions que determina l'Ordre ministerial de 22 de setembre últim ("Gaceta" del 30).

La Delegació d'Hisenda a Tarragona, confia en què, no es veurà en el cas d'aplicar aquestes sancions, ja que cap contribuent anti-feixista, donarà lloc a que tingui que arribar-se a l'aplicació de tal mesura, puix que de no complir-se serà aplicada amb tota energia i urgència.

A la Oficina de Vigilància municipal resta dipositat un moneder trobat a la via pública per Josep Cabré que conté un mocador, uns bitllets de l'Ajuntament d'aquesta ciutat, i una petita quantitat de xavalla.

Secció esportiva

FUTBOL

EL DIUMENGE, A VIGO

Els facciosos espanyols foren batuts per l'equip de Portugal

Madrid, 29. — D'un diari recollim la següent informació:

A l'Estadi vigués de Balaidos es va jugar ahir un partit de futbol entre l'equip seleccionat portuguès i el que representa l'Espanya rebel.

Els jugadors espanyols vestien samarreta blava i pantalons negres, neta combinació de colors feixistes.

El partit fou arbitrat per un italià. Al primer temps hi hagué un empat a zero, i en el segon els portuguesos marcaren dos gols per un

NATALICI

La muller del nostre bon amic Ferran Blay, Roser Gatell, ha deslaurat feliçment una xamós nena a la que se li ha imposat el nom de Roser.

Han estat testimonis de la inscripció de la nadona, Jaume Castelló i Salvador Maset, president i secretari d'Esquerra R. de C. "F. Pi i Margall".

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ

Nats

Carles Alabart Gener.

Defuncions

Manuel de la Morena Moreno, R. 14 d'Abril, 71, de 79 anys.

Concepció Masgoret Masgoret, Casa dels Vells, de 93 anys.

Josep Guinovart Mascarell, carrer Smith, 3, de 70 anys.

Josep Barenys Ferrando, Hospital, vuit dies.

Matrimonis

Lluís Socias Fortuny amb Empar Rossell Figueras.

I. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.

Hores de visita: de 10 a 11 de 4 a 7

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

DIVENDRES, DIA 3 DE DESEMBRE. — TARDA I NIT

PRESENTACIÓ DEL FORMIDABLE ESPECTACLE "COLISEUM"

Integrat per les grans atraccions, procedents dels principals teatres de l'Espanya lleial:

AMBRINUS, Contorsionista

ISABELISTA GOMEZ, Muñeca de la cançó

PIO MULIEDAS, Recitador poètic

THE AMERICAN, Pareja de bailes internacionals

AMPARITO SANTILLO, Monísima ballarina excèntrica

FAUST, La enciclopedia del humorismo

HERMANAS IBERIA, Formidable pareja de bailes espanyols

AMPARITO SANCHEZ, Moderna vedette de la cançó

L'Espectacle de l'humorisme i de la màxima elegància

UNIC DIA :: :: EXIT, EXIT, EXIT :: :: UNIC DIA

IMPORTANT. — Si per manca de fluid elèctric o bé per altres causes estranyes a la voluntat d'aquest CONTROL OBRER, hagués d'ésser suspès l'espectacleja començat, el públic no tindrà dret a cap mena de reclamació.